

tember 2005. Regeringen vil nemlig ikke have, at danskerne ved, om EU vil optage Tyrkiet eller ej, før vi stemmer om forfatningen. Men der er ingen tvivl om, at Tyrkiet og forfatningen hænger sammen. Selv tilhængerne taler varmt om, at forfatningen er forudsætningen for, at udvidelsen kan finde sted og EU fortsat kan være effektivt. Og da Tyrkiet allerede i dag er et formelt an søgerland, er det helt urealistisk ikke at se en sammenhæng med forfatningen.

Udenrigspolitik

Med EU's forfatning får EU sin egen udenrigsminister, som vil repræsentere Danmark i udenrigspolitiske spørgsmål, og som kan forpligte Danmark. Flere af de udenrigspolitiske områder er underlagt kvalificeret flertalsafgørelse, så Danmark vil kunne stemmes ned. EU vil oprette sine egne ambassader og have sine egne ambassadører ligesom andre stater. Og valget af den fælles udenrigsminister sker også med kvalificeret flertal. Det betyder, at Danmark kan blive sat helt uden for indflydelse på sin egen udenrigspolitik og på, hvilken udenrigsminister der repræsenterer os. For et lille land kan det være utrolig farligt at blive frataget sin egen udenrigspolitiske beslutningskompetence og blive underkastet andre nationers stormagtsdrømme. Det fortæller verdenshistorien os kun alt for godt.

Skal EU bestemme Danmarks velfærdspolitik?

EF var på mange områder tænkt som et praktisk samarbejde, der skulle skabe bedre samhandel mellem de europæiske virksomheder og fjerne toldbarriererne. Men den skjulte målsætning om stadig tættere integration blev udviklet – især af franske og tyske politikere – således, at EF fra at være et mellemfolkeligt samarbejde om handels- og toldinteresser blev til et politisk projekt i sig selv. Hvor man i EF's tid lovgav på begrænsede områder, hvor de grænseoverskridende problemers løsning var formålet, er EU-lovgivningen i dag blevet til et selvstændigt mål. EU er i sig selv blevet en politisk målsætning – det handler ikke længere om at løse konkrete problemer, men om at skabe en europæisk storstat. Derfor blander EU sig i dag i en lang række problemer, som slet ikke burde være et anliggende for andre end de nationale parlamenter.

Samtidig oplever vi, at EU's nidkære detailregulering af alt og alle skader væksten i EU. Ledigheden i de andre EU-lande er i gennemsnit

dobbelt så høj som i Danmark, og bruttonationalproduktet pr. indbygger i USA er mere end 40 pct. højere end i de 15 rigeste EU-lande. Også europæiske lande uden for EU som Norge, Island og Schweiz klarer sig langt bedre end EU-landene.

Man kan med rette spørge: Hvorfor forbyder EU os at holde vagt ved grænsen, når den internationale kriminalitet blomstrer og vokser? Hvorfor vil EU give østeuropæiske arbejdsgivere ret til at sende folk til Danmark og arbejde under polske regler og lønninger? Hvorfor vil EU harmonisere vores regler for arbejdstider, når vi i Danmark slet ikke bruger love på dette område, men derimod lader arbejdsmarkedets parter aftale sig til dette? Hvorfor vil EU bestemme, hvad der skal være kriminelt efter den danske straffelov?

Med forfatningen bliver det en ret for EU at styre alle disse forhold – lige fra arbejdsmarkedsanliggender til sundhedsforhold og sociale anliggender. Der indføres en lang række nye magtområder, som EU vil bruge til at gennemregulere landene i endnu højere grad, end det sker i dag. Og når tilhængerne siger, at der bare er tale om at samle de mange spredte bestemmelser, vi allerede har i dag, passer det ikke. Hvorfor indskriver man for eksempel et charter om grundlæggende rettigheder, der giver EU ret til at regulere feriepenge, børns forhold, den sociale sikkerhed og meget mere, hvis det ikke skulle være, fordi EU vil have magt og kontrol over disse områder? Det hænger ganske enkelt ikke sammen.

Det er naturligvis lovligt at ønske Europas Forenede Stater. Men tilsvarende er det lovligt ikke at ønske Europas Forenede Stater. Dansk Folkeparti hører til den gruppe, der mener det sidste, og anbefaler derfor et nej ved folkeafstemningen den 27. september 2005, som bliver konsekvensen af den vedtagelse af L137, som et flertal tegner sig til at kunne stemme igennem.

Husk Østrig

EU og realiseringen af de flotte ord kniber det dog nogle gange med. Hvem husker ikke fordømmelsen af Østrig, efter at de østrigske vælgere havde valgt en regering af konservative og Frihedspartiet, som EU's dengang mange socialdemokratiske regeringer ikke kunne lide? Hvem husker ikke, hvordan EU's stats- og regeringsledere på et fælles møde fordømte og sanktionere-